

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 09 listopada 2012 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Anna Staszkievicz

Protokolant Arkadiusz Orzechowski

po rozpoznaniu w dniu 09 listopada 2012 r. w Jeleniej Górze

sprawy z powództwa **A. Ś. i F. W.**

przeciwko **Starostwu Powiatowemu w K.**

o dodatkowe wynagrodzenie roczne

I. oddala powództwo A. Ś.,

II. oddala powództwo F. W.,

III. zasądza od powoda A. Ś. na rzecz strony pozwanej kwotę 900 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,

IV. zasądza od powoda F. W. na rzecz strony pozwanej kwotę 450 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Powód A. Ś. w pozwie wniesionym przeciwko Starostwu Powiatowemu w K. domagał się zasądzenia na jego rzecz kwoty 5.435,67 zł z ustawowymi odsetkami. W uzasadnieniu pozwu wskazał, że był pracownikiem Starostwa Powiatowego w K. w okresie od 01 grudnia 2006 r. do 18 maja 2011 r. na stanowisku Wicestarosty (...) wybranym przez Radę Powiatu (...) uchwałą z dnia 14 grudnia 2010 r. Został odwołany w dniu 17 maja 2011 r. Powołując się na przepisy art. 4 pkt. 1 b i art. 36 ust. 2 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o pracownikach samorządowych powód wskazał, że jako pracownikowi samorządowemu zatrudnionemu na podstawie wyboru przysługuje mu dodatkowe wynagrodzenie roczne na zasadach określonych w odrębnych przepisach. Zdaniem powoda, jak wynika z treści art. 2 ust. 1, 2 i 3 pkt. 5 b ustawy z dnia 12 grudnia 1997 r. o dodatkowym wynagrodzeniu rocznym dla pracowników jednostek sfery budżetowej, pracownik zatrudniony na podstawie wyboru nabywa prawo do wynagrodzenia rocznego w wysokości proporcjonalnej do okresu przepracowanego, pomimo nie przepracowania u danego pracodawcy co najmniej 6 miesięcy. Skoro zatem powód, jako pracownik samorządowy zatrudniony na podstawie wyboru, posiada w 2011 roku okres pracy od dnia 01 stycznia do 17 maja, to w świetle tych przepisów winien otrzymać wynagrodzenie roczne w wysokości proporcjonalnej do przepracowanego okresu. Strona pozwana odmówiła mu wypłaty tego wynagrodzenia.

Powód F. W. w pozwie wniesionym przeciwko Starostwu Powiatowemu w K. domagał się zasądzenia na jego rzecz kwoty 3.185,69 zł z ustawowymi odsetkami. W uzasadnieniu pozwu wskazał, że był pracownikiem Starostwa Powiatowego w K. w okresie od 14 grudnia 2010 r. do 17 maja 2011 r. na stanowisku Etatowego Członka Zarządu Powiatu (...) wybranym przez Radę Powiatu (...) uchwałą z dnia 14 grudnia 2010 r. Został odwołany w dniu 17 maja 2011 r. Powołując się na przepisy art. 4 pkt. 1 b i art. 36 ust. 2 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o pracownikach samorządowych powód wskazał, że jako pracownikowi samorządowemu zatrudnionemu na podstawie wyboru przysługuje mu dodatkowe wynagrodzenie roczne na zasadach określonych w odrębnych przepisach. Zdaniem

powoda, jak wynika z treści art. 2 ust. 1, 2 i 3 pkt. 5 b ustawy z dnia 12 grudnia 1997 r. o dodatkowym wynagrodzeniu rocznym dla pracowników jednostek sfery budżetowej, pracownik zatrudniony na podstawie wyboru nabywa prawo do wynagrodzenia rocznego w wysokości proporcjonalnej do okresu przepracowanego, pomimo nie przepracowania u danego pracodawcy co najmniej 6 miesięcy. Skoro zatem powód, jako pracownik samorządowy zatrudniony na podstawie wyboru, posiada w 2011 roku okres pracy od dnia 01 stycznia do 17 maja, to w świetle tych przepisów winien otrzymać wynagrodzenie roczne w wysokości proporcjonalnej do przepracowanego okresu. Strona pozwana odmówiła mu wypłaty tego wynagrodzenia.

W odpowiedziach na oba pozwy strona pozwana, reprezentowana przez zawodowego pełnomocnika, wniosła o oddalenie powództw w całości. Wskazała, iż bezspornym między stronami jest to, że powodowie byli pracownikami Starostwa Powiatowego w K. w okresach wskazanych w pozwach oraz na wskazanych tam stanowiskach. Stosunek pracy strony pozwanej z powodami został nawiązany na podstawie wyboru, stosownie do przepisu art. 4 ust. 1 pkt. 1 b ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o pracownikach samorządowych w zw. z § 35 ust. 1 uchwały nr VI/46/2011 Rady Powiatu (...) z dnia 29 marca 2011 r. w sprawie przyjęcia Statutu Powiatu (...). Stosunek pracy z powodami uległ rozwiązaniu w dniu odwołania Starosty (...), tj. w dniu 17 maja 2011 r. Strona pozwana podniosła, że wbrew prezentowanemu przez powodów stanowisku, nie nabyli oni prawa do otrzymania dodatkowego wynagrodzenia rocznego określonego przepisami ustawy z dnia 12 grudnia 1997 r. o dodatkowym wynagrodzeniu rocznym dla pracowników jednostek sfery budżetowej. Niewątpliwym jest, że stosunek pracy powodów uległ rozwiązaniu przed upływem okresu 6 miesięcy w 2011 roku. Strona pozwana przeprowadziła w odpowiedziach na pozew analizę przepisów art. 2 ust. 3 pkt. 4 b i 5 b ustawy z dnia 12 grudnia 1997 r. o dodatkowym wynagrodzeniu rocznym dla pracowników jednostek sfery budżetowej, regulujących sytuacje, gdzie przepracowanie co najmniej 6 miesięcy, warunkujących nabycie prawa do wynagrodzenia rocznego, nie jest wymagane. Strona pozwana stwierdziła jednak, że żadna z sytuacji opisanych w tych przepisach nie zachodziła w stosunku do powodów.

Obie sprawy zostały połączone do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia w oparciu o przepis art. 219 kpc.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Bezspornym jest, że A. Ś. był pracownikiem Starostwa Powiatowego w K. w okresie od 01 grudnia 2006 r. do 14 grudnia 2010 r. i od 14 grudnia 2010 r. do 17 maja 2011 r. Zatrudniony był na stanowisku Wicestarosty (...) jako pracownik samorządowy. Jego stosunek pracy został rozwiązany w dniu 17 maja 2011 r., tj. w dniu odwołania Starosty (...).

Średnie miesięczne wynagrodzenie A. Ś. z ostatnich trzech miesięcy pracy w Starostwie Powiatowym w K., liczone na zasadach ekwiwalentu za urlop, wynosiło 9.120 zł.

Dowód: zaświadczenie k. 15;

Bezspornym jest, że F. W. był pracownikiem Starostwa Powiatowego w K. w okresie od 21 grudnia 2006 r. do 14 grudnia 2010 r. i od 14 grudnia 2010 r. do 17 maja 2011 r. Zatrudniony był na stanowisku Etatowego Członka Zarządu Powiatu (...) jako pracownik samorządowy. Jego stosunek pracy został rozwiązany w dniu 17 maja 2011 r., tj. w dniu odwołania Starosty (...).

Średnie miesięczne wynagrodzenie F. W. z ostatnich trzech miesięcy pracy w Starostwie Powiatowym w K., liczone na zasadach ekwiwalentu za urlop, wynosiło 8.240 zł.

Dowód: zaświadczenie k. 33.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwa nie zasługiwały na uwzględnienie.

Powodowie A. Ś. i F. W. domagali się od Starostwa Powiatowego w K. wypłaty odpowiednich kwot tytułem dodatkowego wynagrodzenia rocznego. Bezspornym między stronami był fakt, że powodowie byli pracownikami

Starostwa Powiatowego w K. zatrudnionymi na podstawie wyboru. Bezsprzeczne było, że A. Ś. był zatrudniony u strony pozwanej w okresie od 01 grudnia 2006 r. do 14 grudnia 2010 r. i od 14 grudnia 2010 r. do 17 maja 2011 r. na stanowisku Wicestarosty (...) jako pracownik samorządowy. Bezsprzeczne było również, że F. W. był zatrudniony u strony pozwanej w okresie od 21 grudnia 2006 r. do 14 grudnia 2010 r. i od 14 grudnia 2010 r. do 17 maja 2011 r. na stanowisku Etatowego Członka Zarządu Powiatu (...) jako pracownik samorządowy.

Zgodnie z treścią art. 4 ust. 1 pkt. 1 b ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o pracownikach samorządowych (Dz.U.2008.223.1458), pracownicy samorządowi w starostwie powiatowym: starosta, wicestarosta oraz pozostali członkowie zarządu powiatu - jeżeli statut powiatu tak stanowi, są zatrudniani na podstawie wyboru. Stosownie zaś do treści art. 36 ust. 2 tej ustawy pracownikowi samorządowemu przysługuje wynagrodzenie zasadnicze, dodatek za wieloletnią pracę, nagroda jubileuszowa oraz jednorazowa odprawa w związku z przejściem na emeryturę lub rentę z tytułu niezdolności do pracy oraz dodatkowe wynagrodzenie roczne na zasadach określonych w odrębnych przepisach.

Spornym pomiędzy stronami pozostawał natomiast fakt, czy powodom przysługuje prawo do dodatkowego wynagrodzenia rocznego od strony pozwanej za 2011 rok.

Zasady dotyczące nabywania przez pracowników samorządowych, zatrudnionych w starostwie, prawa do dodatkowego wynagrodzenia rocznego regulują przepisy ustawy z dnia 12 grudnia 1997 r. o dodatkowym wynagrodzeniu rocznym dla pracowników jednostek sfery budżetowej (Dz.U.1997.160.1080). W ocenie Sądu, interpretując treść przepisów tej ustawy, a w szczególności art. 2 ust. 3 pkt. 4 b i 5 b, nie można było uznać, aby roszczenia powodów były zasadne.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 tej ustawy, pracownik nabywa prawo do wynagrodzenia rocznego w pełnej wysokości po przepracowaniu u danego pracodawcy całego roku kalendarzowego. Ustęp 2 tego artykułu stawia, że pracownik, który nie przepracował u danego pracodawcy całego roku kalendarzowego, nabywa prawo do wynagrodzenia rocznego w wysokości proporcjonalnej do okresu przepracowanego, pod warunkiem, że okres ten wynosi co najmniej 6 miesięcy. W ustępie 3 tego artykułu wskazano jednak, że przepracowanie co najmniej 6 miesięcy warunkujących nabycie prawa do wynagrodzenia rocznego nie jest wymagane w przypadkach m.in.: rozwiązania stosunku pracy w związku z przeniesieniem służbowym, powołaniem lub wyborem (pkt. 4 b), jak również podjęcia zatrudnienia na podstawie powołania lub wyboru (pkt. 5 b). To właśnie z treści przepisu art. 2 ust. 3 pkt. 5 b tej ustawy powodowie wywodzili swoje roszczenia.

W ocenie Sądu, do powodów nie miał zastosowania przepis art. 2 ust. 3 pkt. 5 b ustawy z dnia 12 grudnia 1997 r. o dodatkowym wynagrodzeniu rocznym dla pracowników jednostek sfery budżetowej. Bezsprzeczne było bowiem, że powodowie nie przepracowali u strony pozwanej okresu 6 miesięcy w roku 2011, za który domagali się dodatkowego wynagrodzenia rocznego. W ocenie Sądu, kluczowe znaczenie dla interpretacji przepisu art. 2 ust. 3 pkt. 5 b tej ustawy ma bowiem użycie w nim przez ustawodawcę słowa „podjęcia” zatrudnienia. Nie chodzi zatem, zdaniem Sądu, o zatrudnienie co do zasady (w ogóle) na podstawie wyboru u danego pracodawcy, bez względu na datę zatrudnienia na tej podstawie. W ocenie Sądu, sformułowanie „podjęcie zatrudnienia” należy rozumieć jako nawiązanie stosunku pracy na podstawie wyboru w danym roku kalendarzowym, u danego pracodawcy, jeżeli z uwagi na datę nawiązania tego stosunku pracy w tym właśnie roku kalendarzowym pracownik nie jest w stanie przepracować okresu 6 miesięcy. W takiej sytuacji pracownik ten nabędzie prawo do dodatkowego wynagrodzenia rocznego w oparciu o powołany i omawiany przepis. Nie ulega natomiast wątpliwości, że powodowie nie podjęli zatrudnienia u strony pozwanej na podstawie wyboru w 2011 roku, lecz dużo wcześniej, a zatem biorąc pod uwagę interpretację przepisu art. 2 ust. 3 pkt. 5 b ustawy z dnia 12 grudnia 1997 r. o dodatkowym wynagrodzeniu rocznym dla pracowników jednostek sfery budżetowej, zaprezentowaną powyżej i przyjętą przez Sąd orzekający w niniejszej sprawie, powództwa powodów były bezzasadne.

Z tych względów Sąd oddalił oba powództwa.

Wobec tego, że strona pozwana była reprezentowana w niniejszym postępowaniu przez zawodowego pełnomocnika, stosownie do art. 98 § 1 i 3 kpc i § 6 pkt. 3 i 4 w zw. z § 11 ust. 1 pkt. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia

28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, Sąd zasądził od powoda A. Ś. na rzecz strony pozwanej kwotę 900 zł, zaś od powoda F. W. kwotę 450 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, nie znajdując podstaw, w oparciu o dane zgromadzone w momencie wyrokowania, do nie obciążania ich tymi kosztami.